

1

La Cala de Deià

Començam el circuit al carrer de l'Arxiduc Lluís Salvador, a la carretera de Sóller, just a la vora de l'aturada de l'autobús, al davant de la qual, i a poques passes, s'inicia el carrer des Porxo, per on seguirem. Passada la casa consistorial i Can Vallès, amb la torre senyorial, arribam a un creuer, per on continuam en sentit descendent per la costa d'en Topa, una escalonada que ens du fins a un pontet sobre el torrent des Racó. Enfront, localitzam el cup en forma de torre del molí de Can Carindo, el darrer que funcionà a la vila, i a la vora el museu que creà William Waldren, amb les seves troballes de la prehistòria mallorquina.

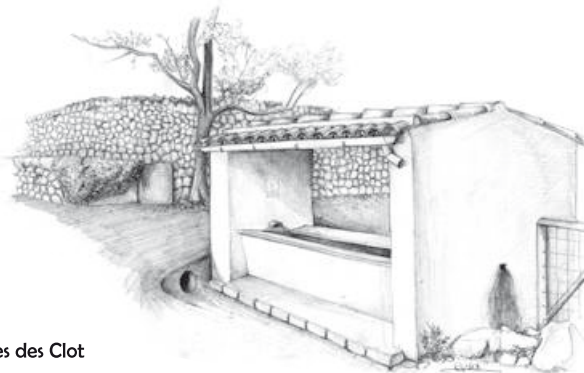
Seguim caminant al costat del curs d'aigua, a l'altra banda del qual ens queden els rentadors des Siquió i, poc després, en el primer revolt, trobam el refugi de Can Boi, de la xarxa del Consell de Mallorca, on podem visitar la tafona.

Transitam ara per la barriada des Clot, on podrem veure la pica de sa Font des Molí i la síquia que més avall nodreix uns altres rentadors coneguts amb el nom de "piques des Clot". Ja més avall, passam vora el cup d'un dels quatre molins que es movien amb aquesta surgència i s'inicia el camí des Ribassos, ja més estret.

Passam dos botadors, el torrentó de Can Raboa, i la síquia de la font des Molí, ara seca, i sense tenir en compte el ramal que surt a la nostra esquerra,

seguim en descens suau fins a arribar al pont de sa Cala, situat sobre el torrent Major. Aquí deixam de banda el camí que sorgeix a l'altre costat i continuam pel camí asfaltat fins a arribar a la cala de Deià, on encara podem veure les casetes dels pescadors, juntament amb les restes dels escars on resguardaven les barques.

El retorn l'hem de fer pel mateix camí fins al pont de sa Cala, punt en què deixam el sender per on havíem baixat i continuam per la carretera asfaltada fins que, uns quants metres més enllà, a l'esquerra, s'inicia el camí empedrat de sa Vinyeta que, després de creuar dues vegades més la carretera i de vorejar les marjades des Verger i de l'escola municipal, ens permet arribar una altra vegada al nucli urbà i al punt d'on havíem sortit.

Piques des Clot

ELS LLAVADOSOS

Els rentadors o llavadosos, com es diuen a Deià, eren en altre temps un element essencial a la vida quotidiana i sota la teuladeta es reunien les dones per fer la bugada (rentar la roba) i repassar el que havia passat al poble.

Aquesta tasca era llarga i feixuga. S'iniciava a la llar, fregant amb aigua clara i lleixiu la roba que després posaven dins un cossi amb saquets de cendra i que escaldaven amb aigua bullent.

A continuació la deixaven reposar tota la nit i l'endemà, fes fred o calor, es dirigien als llavadosos per ensabonar-la sobre les pedres inclinades, rentar-la, passar-la per aigua clara i estendre-la perquè eixugàs bé i, per acabar, encara quedava la feina de planxar, amb uns estris que no eren els d'ara.

A SÓLLER

CALA DE DEIÀ

CAMI DE SA VINYETA

PONT DE SA CALA

A PALMA
i VALLDEMOSSA

DEIÀ

ES PORXO

CAN VALLES

COSTA D'EN TOPÀ

RENTADORS DES SIQUIE

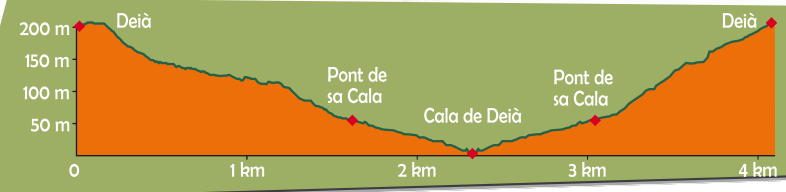
CAN GARINDO

PIQUES DES GLOT

PIGA DE SA FONT DES MOLI

REFUGI DE CAN BOI

DTAMA

4.123 m

1 h 24 min

Inici / Final: Deià. Carrer de l'Arxiduc Lluís Salvador (178 m)

Distància: 4.123 m

Horari: 1 h 24 min

Dificultat: baixa

Desnivell acum. pujada: 185 m

Desnivell acum. baixada: 185 m

No apte per: cadira de rodes, cotxets per a infants

1 La Cala de Deià

ELS ESCARS

La cala de Deià era temps enrere un refugi de pescadors, que a rem o a vela es dirigien a les pesqueres, i que, de tornada, a peu o en el millor dels casos amb bística, havien d'anar a vendre el peix fins al poble, als municipis veïns o a Ciutat.

Per fer la seva feina no necessitaven grans infraestructures: un lloc per estendre les xarxes, un altre per a tenyir-les, perquè durassin més i els escars per resguardar els llaüts. Aquests encara ara se situen en els llocs més arrecerats i consten principalment d'un pla inclinat, amb travessers de fusta per facilitar la pujada de les barques, i una alcova on resguardar-les.

ELS MOLINS

Ja en temps dels musulmans l'energia generada per l'aigua de les fonts deianenques s'aprofità per fer farina en uns molins que funcionaren amb diverses modificacions fins al començament del segle XX.

Per augmentar la força de l'aigua, aquesta s'acumulava en una bassa i es creava un salt artificial, es conduïa l'aigua en una espècie de torre (cup), per on queia damunt una roda que, a la vegada, movia una gran pedra circular (mola). Aquesta capolava el gra, el fregava amb una altra pedra situada al davall i el convertia en farina.

